

[Ole Bjørn Kraft.]

Synspunkter. Da den meget indgaaende Gennemgang af Lovforslaget var tilendebragt og et fyldigt Oplysningsmateriale derigennem tilvejebragt, fremsatte vi med vort Partis Formand som Ordfører Forslag om, at Sagen skulde overvises til en Forhandling mellem Regeringen og den ansvarlige Sagkundskab, en Forhandling, hvortil ogsaa Repræsentanter for Partierne kunde tilkaldes. Hvis dette Forslag var blevet vedtaget, vilde man have opnaaet, at den ansvarlige Sagkundskab, der i Krig skal have Ansvar for den Ordning, som nu tilvejebringes, var blevet inddraget i Arbejdet. Det havde hidtil ikke været Tilfældet; Lovforslagene er jo blevet udarbejdet uden denne Sagkundskabs Medvirken. Og samtidig kunde man ved en fortrolig Drøftelse med Partierne have undersøgt Muligheden af at finde et fælles Grundlag. Hele dette Forslag blev straks og blankt afvist som aldeles uantageligt.

Da dette Forsøg paa at faa en Klaring tilvejebragt var mislykkedes, fremsatte Det konservative Parti de Ændringsforslag, som nu ligger paa Tingets Bord. Regeringen kunde ikke være i Tvivl om, at disse Ændringsforslag var en fremstrakt Haand. De var Udtryk for et Ønske om at finde et Grundlag, hvorpaa alle Partier kunde mødes paa en forsvarlig Basis. De var i økonomisk Henseende bragt saa langt ned, at de økonomiske Betæneligheder, Regeringen maatte nære af Hensyn til Løsningen af andre Opgaver, sociale, kulturelle og erhvervsmæssige, ikke kunde være nogen virkelig Hindring for at tiltræde dem.

Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen, fremsatte nogle Betragtninger herom. I Løbet af min Tale vil jeg faa Lejlighed til at udtale mig om de Synspunkter, han her gjorde gældende. Der var dog et Synspunkt, jeg gerne vil nævne med det samme. Det er ikke rigtigt, naar Socialdemokratiets Ordfører siger, at vi ikke selv har Tillid til det Forslag, vi havde udarbejdet. Vi har bragt Udgifterne langt ned, og vi kunde, hvis vi selv havde Magten dertil, gerne ønske et større Forsvar end det, som herefter vilde blive tilvejebragt, men vi mener, at den Ordning, som vi her har foreslaaet som et Udtryk for en Samling af Nationen, var saaledes, at vi med fuld Tillid til den kunde medvirke til dens Vedtagelse, og vi er ogsaa af den Opfattelse, at saaledes som Værnets Stilling er i Øjeblikket paa Grund af den Misrigt, der har fundet Sted, vil det være vanskeligt inden for den 5 Aars Periode, Forslaget drejer

sig om, at naa længere. Regeringen har selv erkendt og tilkendegivet, at den ser det som Forsvarets Formaal at løse Opgaver, der svarer til, hvad Værnet var i Stand til under Verdenskrigen. Den højtærede Forsvarsminister har gentagne Gange, baade i denne Sal og uden for den, tydeligt tilkendegivet, at det var det Maal, Regeringen satte sig. Det Forslag, som det nu er Hensigten at gennemføre, vil ikke være i Stand dertil. Derimod er det vor Overbevisning, at de Ændringsforslag, de Konservative har fremsat, vil ændre Forslaget saaledes, at man med Rette vil kunne sige, at Opgaver som dem, vi beskæftigede os med og kunde være blevet stillet over for, kan løses.

Om selve Regeringsforslagets Enkeltheder skal jeg ikke sige meget ved denne Lejlighed. Jeg har gennemgaaet det udførligt ved første Behandling og Led for Led paavist de Mangler, det lider af. De Ændringsforslag, Regeringen har fremsat, ændrer ikke noget i det Helhedsbillede, jeg dengang gav. De maa for Hovedpartens Vedkommende betegnes som Forbedringer, men af en saa ubetydelig og uvæsentlig Karakter, at Forsvarets Effektivitet ikke derved forbedres. Det ændrede Lovforslag vil faa den samme Dom, som det oprindelige Forslag fik. Vi kan hilse med Tilfredshed, at der aabnes Mulighed for en hurtigere Materielopbygning end efter det oprindelige Forslag. Vi haaber, at Regeringen vil udnytte denne Mulighed fuldt ud; de Beløb, der stilles til Raadighed, er jo blot alt for utilstrækkelige.

Hvad Motiveringen for de Konservatives Ændringsforslag angaar, kan jeg i det store og hele henvise til den meget fyldige Betænkning, som de konservative Udvalgsmedlemmer har afgivet, hvor vi redegør for Forslagets Motiver og for Enkelthederne i det, men jeg skal dog fremsætte nogle enkelte Bemærkninger, særlig med Hensyn til hele Grundlaget, ud fra hvilket vi har opbygget den Ordning, vi foreslaar, de Hovedsynspunkter, som har ledet os i dette Arbejde.

Alle danske Partier er enige om, at Formaalet for et dansk Forsvar først og fremmest er at holde os uden for Krigen. Vi er enige om at være neutrale, og at vi ønsker det, er vel ogsaa anerkendt fra alle Sider, men dette er jo ikke tilstrækkeligt. Det afgørende for Værdien af en dansk Forsvarsordning er, at der hos alle interesserede Stater skabes en Tillid til, at vi vil være i Stand til ogsaa at hævde vor Neutralitet, ikke blot at ønske den, men at hævde den. Det afgørende er, at man er klar over,